

trafikken, de faa nu deres eget Dobbeltspor saavel i udadgaende som indadgaende Retning, fuldstændig uafhængig af Nærtrafiktogene. Disse, af hvilke der jo især om Sommersøndagene er et overvældende stort Antal, faa ligeledes deres eget Dobbeltspor, et for hver Retning, hvorved de hverken ville blive hindrede af sig selv eller af Fjerntrafikken. Paa denne Maade er der opnaaet dels en Evne for Stationerne til at ekspedere et overordentlig stort Antal Passagerer, dels en forholdsvis udmærket Betyggelse for disse, idet Faren for Togsammenstød paa Banen bliver meget ringe. Der er ganske vist en Mangel ved Stationen, men den kan man vistnok ikke komme bort fra. Det er nemlig af Betydning for Sikkerheden for Færdselen, at Banen fører nogenlunde lige ind til Stationen fra begge Sider. Her kommer den imidlertid til at danne en Kurve, men saa vidt jeg kan skønne, er det umuligt at undgaa det under de givne Forhold. Det samme er for øvrigt Tilfældet ved den gamle Banegaard, hvor man ogsaa kommer ind ad en stærkt krummet Linie. Naar man undertiden har ment, at der maatte være Plads nok paa det nuværende Banegaardsterrain, naar man benyttede de tidligere Godsspor, ja saa er det netop den store Mangel ved disse Spor, at de ligge endnu længere inde i Krumningen, saa at det ikke er nok med, at man kører ind i en Kurve, man maa vedblive at svinge, lige indtil man naar Enden af Sporene.

Se vi paa Ordningen af den ny Banegaard, tror jeg, den er saa heldig, som den under de givne Forhold paa nogen mulig Maade kan være. Togene af hver Slags fordeles fra hvert enkelt Spor til de forskellige Perroner, saaledes at de straks kunne køre videre. Komme de fra den ene Side, behøve de, saa snart de have afsat deres Passagerer, blot at køre lidt frem, saa ere de inde paa Rangeringsspor, hvor de kunne omordnes, inden de paa ny skulle bruges. Komme de fra den anden Side, er det ganske vist nødvendigt at gaa tilbage for at komme til Rangeringsspor, men kun ganske lidt. Mellem Hovedsporene er der overalt Rangeringsspor. Det giver Mulighed for at modtage Tog ved hver Perron hvert 6te Minut, saaledes at man neppe finder Forholdene bedre ret mange Steder, i den Henseende synes der at være naaet saa meget, som der overhovedet kan naas under de givne Forhold. En stor Fordel ved den ny Station er det endvidere, at den stærkt gene-

rende Sammenblanding af Passagerfærdselen med Rejsegodset bliver afskaffet. Rejsegodset faar sin egen Perron; efter at være afleveret i Ekspeditionen, føres det bort ad andre Veje end dem, ad hvilke Passagererne bevæge sig, og bliver indladet i Toget paa den modsatte Side af Passagerperronen, saa at Kørselen med Rejsegodsvogne paa denne fremtidig fuldstændig vil blive undgaaet.

En Hovedfordel ved alle disse Forandringer er det fremdeles, at man derved bliver fri for Niveauoverskæringerne med Gaden, der navnlig ere uheldige af Hensyn til al den Tid, der gaar til Spilde. Man behøver kun en hvilken som helst Dag at gaa ad Vodrofsvej eller Ørstedvej eller en anden af disse Veje, saa vil man, hvis man ikke er særlig heldig, blive standset ved Jernbaneoverkørslerne og vil efterhaanden se en hel Række Vogne samle sig. Hvad den Tidsspilde, der derved foraarsages, betyder i en travl Hovedstad, kan neppe vurderes til fulde af den, som ikke er vant til Hovedstadslivet. Landboerne tage i Reglen Tiden paa en anden Maade, ikke saaledes, at man paa Landet ikke faar lige saa meget ud af den, somme Tider faar man endogsaa mere, men en Landmand, der sidder paa sin Gaard, spilder ingen Tid, om han et Øjeblik er ledig, thi hvert Øjekast, han sender om sig, hver Smule, han ser enten af Arbejde, der foregaar, eller af Kreaturerne lige fra Præmiehøsten til den syge Kylling, har en vis Værdi, idet han overbeviser sig om, at alt gaar rigtigt, eller opdager, naar noget gaar galt. Men for Beboerne i en stor By, som have deres Arbejde paa et andet Sted end det, hvor de bo, gaar den Tid, der bruges til at komme til og fra Arbejdet, til Spilde, og derfor er det, at Travlheden i Byen bliver saa overordentlig stor, uden at det derfor altid lykkes at faa saa meget udrettet. Af denne Grund er det saa overordentlig generende for Beboerne i store Byer, hver Gang de skulle spille deres Tid ved Niveauoverskæringer. Men helt bortset fra Genen er Faren endnu værre. Det er jo et Held, at det er gaaet godt saa længe, som det er, og at der ikke er sket flere og større Ulykker. Alle Vegne, hvor en stærkt befærdet Jernbanelinie skærer en stærkt befærdet Gade eller Vej i Niveau, er der foruden de nys nævnte Ulemper en ganske overordentlig Fare for, at der paa en eller anden Maade vil ske Sammenstød og Ulykker, og disse Ulykker kunne ofte antage et meget stort Omfang. En Fordel